

عنوان مقاله:

سنجش و ارزیابی میزان حکمروایی خوب شهری در محله‌های شهر فردوسی شهرستان شهریار

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 51، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهتا تار - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره)، شهرری

میثم رضائی - عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی، شهرری، ایران

خلاصه مقاله:

از دیدگاه آمایشی، توسعه فعالیت‌های اقتصادی بدون توجه به توانمندی‌ها و میزان ظرفیت تولیدی منابع طبیعی موجود منطقه، مشکلات متعدد زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی را به وجود می‌آورد؛ از این رو در هر منطقه‌ای، به‌ویژه مناطق کوهستانی مانند ارومیه، شناخت و مدیریت صحیح پارامترها و منابع محیطی برای حفظ پایداری زمین و منابع امری مهم و اجتناب‌ناپذیر است. هدف پژوهش حاضر بررسی و شناسایی میزان اثرگذاری عناصر ساختاری زمین بر تناسب کاربری‌هاست که با بهره‌گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی و روش MCE برای ارزیابی و مطالعه بیشتر زمین در شهرستان ارومیه انجام شده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد عناصر توپوگرافی و لندفرم‌ها نقشی برجسته در غربالگری تناسب زمین برای توسعه فعالیت‌ها دارند. براساس نتایج این مطالعه، درمجموع تنها حدود 33 درصد کل مساحت شهرستان ارومیه برای توسعه فعالیت‌های مختلف در پهنه‌های بسیار متناسب و متناسب قرار دارد. در فرایند مطالعه، نتیجه هم‌پوشانی لایه شیب بر پهنه‌بندی پیشنهادی نشان می‌دهد پهنه‌های تناسب محدود، تناسب بسیار پایین و نامتناسبی با میانگین شیب‌های 18/20 درصد، 69/28 درصد و 42 درصد مشتمل بر 67 درصد مساحت شهرستان دارد، اما توانمندی لازم برای توسعه فعالیت‌ها را ندارد و عملاً محدودیت‌های شدید محیطی ناشی از توپوگرافی و لندفرم‌ها، مانع اصلی توسعه فعالیت‌ها در این محدوده‌هاست. براساس این نتایج می‌توان به‌خوبی دریافت که در منطقه ارومیه، نیل به توسعه در هر فعالیتی مستلزم توجه و اولویت ملاحظات محیطی و مدیریت پایدار منابع طبیعی منطقه است.

کلمات کلیدی:

حکمروایی خوب شهری، شهر فردوسی، مدیریت شهری، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1153413>

